

staa, at, naar Kasernebevillingerne gaa ud, skal der ske tilsvarende Forhøjelser til andre Anskaffelser, til andre Formaal. Det har ingen kunnet vente eller gøre Regning paa efter de Udtalelser, der gentagne Gange ere faldne baade i dette og det andet Ting.

Flertallet kommer i Betænkningen med en Bemærkning, som undrer mig lidt; det bemærker nemlig, at „det maa paaskønnes, at Folketingsflertallet er gaaet bort fra sin tidligere Modstand mod ny Bevillinger til Kjøbenhavns Landbefæstning ved herunder at optage en ny Bevilling af 25,000 Kr. til Omdannelse af 30 Punds Riffelkanoner til 19 Centimeter Bagladehaubitser, bestemte til Bestykning af Landbefæstningen om Kjøbenhavn.“ Jeg forstaaer ikke denne Paaskønnelse, og jeg finder derfor ingen Anledning til at tage imod den. Jeg forstaaer ikke, at denne Bemærkning har noget paa sig. Naar man læser en saadan Bemærkning, faar man Følelsen af, at giver man en saadan Bevilling, er det galt, saa faar man Skyld for at løbe fra sine Principper, og nægter man den, er det ogsaa galt. Det er som Historien med Drengen og Pryglene. Det er en Misforstaaelse, naar man vil paastaa, at Flertallet ved denne Bevilling er gaaet bort fra sin Modstand mod ny Bevillinger til Kjøbenhavns Landbefæstning. I Anmærkningerne til Finansloven angaaende den paagældende Post staaer der ikke et Ord om, at disse Haubitser skulle bruges til Kjøbenhavns Landbefæstning. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse, hvad der staaer: „Beløbet søges til Omdannelse af 4 Stk. 30 Pd.s Riffelkanoner til 19 Ctm. Bagladehaubitser.“ Der staaer altsaa ikke noget om, at de skulle bruges til Kjøbenhavns Landbefæstning, eller hvor de skulle bruges. Naar vi bevilge enten Materiel, Kugler eller Krudt, eller hvad som helst det nu er, kunne vi ikke vide, om det skal bruges her eller der, naar det ikke er bestemt antydet, og her findes der ikke noget, der tyder paa, at denne Bevilling skal bruges til Bestykning af Kjøbenhavns Landbefæstning. Jeg synes derfor, at Flertallet godt kunde have udeladt den Bemærkning; vi fortjene ingen Paaskønnelse. — Hertil skal jeg indskrænke mig og anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Bojsen: Der er et Par Bemærkninger, jeg gerne vilde knytte til de Udtalelser, som Flertallet er fremkommet med angaaende Bevillingen af 200,000 Kr. til

Fremme af Kødeksporten. Jeg kan i alt væsentligt bifalde disse Udtalelser, og jeg tror, at det har endda ikke saa ringe Betydning, at de ere fremkomne her i Betænkningen, fordi jeg gaar ud fra, at den højtærede Landbrugsminister vil komme til at staa imellem to forskelligartede Interesser. Den ene Interesse er det samlede danske Landbrugs, og den anden er de lokale Interesser i de forskellige Egne af Landet. Jeg gaar ud fra, at det samlede danske Landbrug er bedst tjent med for Eksportens Skyld at faa disse Slagterier oprettede paa et Par enkelte Steder i de mest fordelagtig beliggende Havnestæder. Vi ville da kunne faa en højere Pris for vore Kreaturer, idet en god Kontrol og Sortering kan blive gennemført paa disse Steder paa en fyldigere og mere tilfredsstillende Maade. Naar altsaa den ærede Landbrugsminister har denne Udtalelse at holde sig til, mener jeg, at han bedre kan modstaa saadanne Krav, som der vil komme fra de lokale Steder. Imidlertid tror jeg ikke, at vi behøve at være betænkkelige ved denne Bevilling, for efter hvad jeg har hørt, saa er man ogsaa i det andet Ting og i Finansudvalget enig om, at denne Bevilling er ganske midlertidig. Det fremgaar jo for Resten ogsaa af selve Ordlyden, at det ikke er Mening, at disse Bevillinger skulle komme igen ad Aare til de enkelte Slagterier, det er kun Bevillinger, der gives for et enkelt Aar, hvad der ogsaa ligger i, at de gives ikke til Drift, men til Anlæg paa de forskellige Steder. — Der er et Hensyn for Jyllands Vedkommende, som jeg gerne vilde fremdrage. Der er jo en væsentlig Forskel paa Jyllands Stilling og Øernes. Øerne have nemlig været afspærrede fra det tyske Marked i adskillige Aar, og det har Jylland som bekendt ikke været, selv i dette Øjeblik ved man i Jylland ikke rigtig, hvordan det er. Jeg tror, at selv nu eksporteres der levende Kreaturer fra Jylland til Tyskland. Dersom det nu skulde ske, at Afspærringen skulde udvides fra Øerne til ogsaa at gælde for Jylland, hvad jeg har hørt Tale om, ja, saa vil det jo faa stor Betydning for Jylland, thi saa gaar jeg ud fra, at da er Jyllands Forbindelse med Tyskland afspærret fuldkommen med det samme — og det var maaske heller ingen Ulykke, men da skulle vi gerne have vore Slagterier i Orden. Overgangen vil ikke blive vanskelig for Øerne, hvor man allerede har belavet sig paa den, men i Jylland, hvor man for Øjeblikket ikke har noget større Slagteri, vil den derimod blive ret